

Helsingin henki hurmasi jo vuonna 1968

Claire Ahon valokuvaamassa Helsingissä kulkee vain onnellisen oloisia ihmisiä.

Kaisa Heinänen HS

VUONNA 1968 Euroopassa kuohui siellä ja täällä. Helsingissäkin toki tapahtui kaikenlaista, mutta **Claire Ahon** keväällä 1968 kuvaama Helsinki vaikuttaa onnellisten ihmisten kaupungilta. Aurinkokin tuntuu paistavan joka kuvassa.

Kaupungintalon Virka-gallerian *Helsinki 1968* -näyttelyssä pääosassa ovat kaupunkilaiset: kaduilla leikkivät lapset ja nuoret neidot kävelypuvuisaan. Kauppahallin myyjättärelläkin on juuri sellaiset rajaukset silmissä kuin 60-luvulla piti olla. Traagista on, kun rakkaasta on erottava sata-massa.

”Helsinki oli ihmisystävällinen kaupunki. En näe paljon mitään muutoksia, vähän enemmän liikennettä täällä

tietysti on. Helsinki on kotikaupunki”, sanoo Tukholmassa 1970-luvun alusta asti asunut, nyt 84-vuotias Aho.

SUOMALAISEN värivalokuvan pioneerina, lehti-, mainos- ja elokuvaajana tunnettu Aho sai kuvauskeikan Helsinkiin kööpenhaminalaisen kuvatoimiston kautta. Aho sai kuvata rakasta kotikaupunkiaan, ja kuvat esiteltiin Kielissä yhdessä kolmea muuta pohjoismaista pääkaupunkia kuvaavien valokuvien kanssa. Suomessa sarjan kuvia ei ole aiemmin nähnyt.

Aho kuvasi Helsinkiä ”kolme viikkoa joka minuutti”.

”Juoksin ulos kaupungille ja kuvasin koko päivän”, hän kertoo.

CLAIRE AHO on kirjailija **Juhani Ahon** ja kuvataiteilija **Ven-**

ny Soldan-Brofeldtin pojantytär.

Juuri isoäiti innosti nuorta Ahoa kuvaamaan.

”Kulttuurisuku on pehmeä matto, jolla minä sitten pompin”, hän sanoo.

Nykyään Aho valokuvaa kotona ja perhepiirissä.

”Leikkaan lehdistä kaikenlaisia kuvia ja teen kollaaseja seinälle”, hän kertoo.

Aho on myös aktiivisesti mukana sukunsa perinnön vaalimisessa. Lisää näyttelyitäkin tulee. Claire Ahon muotija kansikuvia nähdään ensi toukokuussa Helsingin taidehallissa.

VUODEN 1968 kuvat ilmestyvät myös WSOY:n julkaisemana kirjana. Sen esseessä **Kjell Westö** kirjoittaa, että vuonna 1968 Helsingin ja suurten metropolien välillä oli vielä iso kuilu.

”Ei tavallinen helsinkiläinen istunut vuonna 1968 **Eero Aarnion** pallotuolissa science fictionia lueskellen, ei tavallisen helsinkiläiskodin seinillä ollut psykedeelisiä tapetteja. Tavallinen helsinkiläinen luki pikemminkin **Linnan** tai **Merén** tuotantoa, olohuoneen seinää koristi vanhanajan ryijy, ja 50-luvun vaaleiden koivutuolien istuintyyny oli päällystetty hillitynvärisellä kankaalla”, kiteyttää kansakoulun vuonna 1968 aloittanut Westö.

Valokuvien vanhuksista on aika jo jättänyt, mutta monet tallaavat Helsingin katuja edelleenkin. Ehkä heistä joku löytää näyttelystä itsensä tai sukulaisensa ja kertoo tarinansa.

Claire Aho: Helsinki 1968 5. 9. saakka Virka-galleriassa (Kaupungintalo, Sofiakatu 1). Ma-pe 9-19, la-su 11-17.

Valokuvat ovat nähtävillä myös gallerian verkkosivuilla www.virka.fi.

Claire Aho: Hauet.

Claire Aho: Linnanmäen autot.

JUHANI NIIRANEN HS

Claire Aho, 84, tekee edelleen kuvia, lehdistä leikkaamalla ja kollaaseiksi liimaamalla.